

IX Niedziela okresu zwyk?ego (B)

Tekst Ewangelii (Mk 2,23-3,6): Pewnego razu, gdy Jezus przechodzi w szabat w?ród zbó?, uczniowie Jego zacz?li po drodze zrywa? k?osy. Na to faryzeusze rzekli do Niego: „Patrz, czemu oni robi? w szabat to, czego nie wolno?” On im odpowiedzia?: „Czy nigdy nie czytali?cie, co uczyni? Dawid, kiedy znalaz? si? w potrzebie, i by? g?odny on i jego towarzysze? Jak wszed? do domu Bo?ego za Abiatarą, najwy?szego kap?ana, i jad? chleby pok?adne, które tylko kap?anom je?? wolno; i da? równie? swoim towarzyszom”. I doda?: „To szabat zosta? ustanowiony dla cz?owieka, a nie cz?owiek dla szabatu. Zatem Syn Cz?owieczy jest panem szabatu”.

Wszed? znowu do synagogi. By? tam cz?owiek, który mia? usch?? r?k?. A ?ledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, ?eby Go oskar?y?. On za? rzek? do cz?owieka, który mia? usch?? r?k?: „Sta? tu na ?rodku”. A do nich powiedzia?: „Co wolno w szabat: uczyni? co? dobrego czy co? z?ego? ?ycie ocali? czy zabi??” Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy wko?o po wszystkich z gniewem, zasmucony z powodu zatwardzia?o?ci ich serca, rzek? do cz?owieka: „Wyci?gnij r?k?”. Wyci?gn?? i r?ka jego sta?a si? znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz odbyli narad? przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zg?adzi?.

«To szabat zosta? ustanowiony dla cz?owieka, a nie cz?owiek dla szabatu»

**Rev. D. Ignasi FABREGAT i Torrents
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)**

Dzisiaj - tak, jak i wczoraj – Jezus stawia faryzeuszom zarzut, ?e zdeformowali Prawo moj?eszowe, przestrzegaj?c drobnostek a zapominaj?c o duchu który je tworzy. Faryzeusze bowiem, oskar?aj? uczniów Jezusa o pogwa?cenie szabatu (por.

Mk 2,24). Według ich przesadnej kazuistyki, zrywanie kłosów jest jednoznaczne ze żniwami, a oczyszczanie ziarna z plew – młóck?. Te prace polowe – i czterdzieści innych, które można by wymienić – były zakazane w szabat, dzień odpoczynku. Jak wiemy, owe chleby pokładne, o których mówi nam Ewangelia, były dwunastoma bochenkami składanymi każdego tygodnia na ołtarzu w sanktuarium, jako hołd dwunastu pokoleń Izraela swemu Bogu i Panu.

Zachowanie Abiatarą jest jednakowe jak to, o którym poucza nas dziś Jezus: przepisy Prawa o mniejszej ważności, mają ustępować przed tymi ważniejszymi. Przykazanie kultyczne powinno ustąpić przed prawem naturalnym. Przykazanie odpoczynku w szabat nie jest w rzeczy samej ponad podstawowymi potrzebami istnienia. Sobór Watykański II, zainspirowany perykopą, którą komentujemy, i dla podkreślenia, że osoba stoi ponad kwestiami ekonomicznymi i społecznymi mówi: «Porządek zatem społeczny i jego rozwój winien być nastawiony nieustannie na dobro osób, ponieważ od ich porządku winien być uzależniony porządek rzeczy, a nie na odwrót. Sam Pan wskazuje na to mówiąc, że szabat ustanowiony został dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu».

Św. Augustyn mówi: «Kochaj, i rób co chcesz». Zrozumieliśmy to w sposób właściwy, czy nie? Obsesja za tym co drugorzędne dusi miłość, która ma być ponad wszystko co robimy? Pracować, przebaczać, poprawiać, iść na niedzielne Msze, opiekować się chorymi, przestrzegać przykazań... Robimy to gdy tak trzeba, czy z miłości do Boga? Oby te rozważania pomogły nam ożywić nasze uczynki miłości, którą Pan złożył w naszych sercach, abyśmy w konsekwencji potrafili kochać Jego.